

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologiæ Moralis

Busenbaum, Hermann

Monasterii Westphaliæ

Dub. II. Quale sit præceptum, & quæ obligatio confessionis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40957

DUBIUM II.

Quale sit præceptum, & qua obligatio confessionis?

Resp. Præceptum confitendi, tum Divinum, tum Ecclesiasticum, sub mortali obligat omnes, ac solos baptizatos, qui habent mortale: illud in articulo mortis: hoc verò postquam ad annos discretionis pervenerint, & simul, ut confiteantur proprio Sacerdoti vel alteri, cum ejus venia, semel in anno, computando ab una confessione ad aliam, ut quidam docent, vel ab initio Januarii, ad finem Decembris, ut habet communior, vel denique a paschate ad Pascha, ut consuetudo ferè obviatur, propter communionem, *Suar. d. 35. §. 2. Vasq. q. 90. §. 2. Card. de Lugo, d. 15. sess. 3. 4. 6. & 7. Cón. d. 5. dub. 6.* Unde resolves.

I. Tenentur hoc præcepto. 1. Heretici & Apostatae, pueri doli capaces, saltem post septennium. *vid. Dian. p. 4. tr. 3. Res. 52. Card. de Lugo, h. c. §. 2. 144. & 149.* 2. Ingrediens periculosam navigationem, vel conflictum. 3. Mulier tenera primiparicula, vel quæ solet habere partus difficiles. 4. Reus morti adjudicatus. 5. Qui signa habet mortis naturalis.

II. Improbabile est, quod docet *Sa. V. Confessio*, Ecclesiam non obligare ante pubertatem, cum anni discretionis citius attingantur, & cõstet mortaliter peccari posse sub annum nonum, vel decimum, imò ante. Unde si talis puer, crasso saltem

modo videatur cognoscere, Deum per hoc vel illud offendere, ostendatque dolorem, & propositum, ut præcipua fidei mysteria cognoscat, debet absolvi: secus tamen, si non notetur sufficiens usus rationis, si verò dubiū sit, potest, (imò in articulo mortis debet) absolvi sub conditione, v. *Lay. lib. 3. c. 6. s. Dia. p. 4. t. 4. R. 53. & Card. de Lug. l. c. & d. 17. n. 22.* ubi docet, etiam extra articulum mortis, obligationem præcepti, talē esse sub conditione absolvendum, ne gratia sacramentali privetur,

III. Non obligatur, qui tantum habet venialia, nisi consuetudo habeat, & cogit etiam quisque possit, ut in paschate saltem se sistat Pastori, ut cum reliquis eum ad communionem admittat, sed quod Pastor tenetur, si alter dicat, se mortalis culpæ non esse conscium. *Suar. d. 36. l. c. & c. communiter.*

IV. Probabile est, eum, qui uno anno, sive cum, sive sine culpa sua, non satisfecit præcepto, teneri adhuc quamprimum potest, anno sequente: quia terminus non apponitur ad finiendam, sed ad nondiffinendam obligationem. Ac proinde talem toties peccare mortaliter, quoties oblatam occasionem negligit; docet *Bon. d. 5. q. 5. s. 2. Suar. Vasq. Card. de Lugo, l. c. num. 177. contra Sylv. Valent. Lay. Dia. & c.* qui dicunt perseverare in uno eodemque peccato.

V. Satisfaciunt ii, qui confitentur Mendicantibus, etiam in paschate; quia hi habent facultatem à Sacerdote propriissimo omnium fidelium, & Pastore Pastorum. Ita *communiter omnes contra Glossatorem, & Auctorem Parochiani obedientis, contra*

tra quos vide in *Responsis Francisci Fontani editis Vienna Austria, Anno 1634.* allegatam auctoritatem duorum Conciliorum Generalium, Viennensis & Tridentini, 20. Pontificum, 50. Doctorum, & præter totius orbis consensum, multorum quoque Parochorum, testantium, eos esse optimos Parochianos, qui Regulares adeunt, & ab iis instituantur, v. *supra l. 3. t. 5. ca. 1. dub. 3.* Item *Nav. Azor. Fagund. Trull. l. 3. c. 4. d. 2. n. 6. Dia. p. 8. t. 1. R. 88.*

VI. Non obligatur ante finem anni, qui habens mortale, timet ne illud obliviscatur, *Côn. Henric. Card. de Lugo, d. 14. num. 41. & alii, contra Medam. &c.* Si tamen prævideret, se non habiturum occasionem confitendi deinceps toto hoc anno, deberet prævenire, etiam in medio anni. *Card. de Lugo, disp. 15. s. 6. n. 182.*

VII. Non satisfit præcepto Ecclesiæ, per confessionem invalidam, ut docet *Suar. d. 36. §. 7. Filluc. Laym. Card. de Lugo, d. 11. s. 6. §. 5.* Nec per confessionem venialium, ut docet *Dian. p. 4. tr. 4. Resol. 206. ex Hurt. & Mercero.*

VIII. Excusantur ab hoc præcepto, 1. qui physice non possunt: v. g. quibus deest Confessarius. 2. qui moraliter non possunt: v. g. qui prudenter timeant revelationem sigilli, vel qui non possunt sine notabili incommodo vitæ, fortunarum, &c. *Côn. Tamb. c. 4. §. 3.*